

हिङ्गतिका f. (-का) A prickly night-shade, (*Solanum Jacquinii*). E. हिङ्गति
the egg-plant, कन् added. [aff. तु]

हिङ्ग स mn. (-सः-सु) Vermilion. E. हिङ्ग, *asafœtida*, जा to give or take, हिङ्ग विसिका (राजिका) f. (-का) A plant, commonly *Bans-patri*.

हिङ्ग n. (-स) An esculent root, a sort of yam. "आलू".

हिङ्ग m. (-जः) A plant, (*Barringtonia acutangula*) : see the next.

हिङ्ग m. (-जः) A plant, commonly *Hijjal*, (*Barringtonia acutangula*).

हिङ्गर m. (-र) A rope or chain for fastening an elephant's foot.

हिङ्ग (हिङ्ग) r. 1st el. (हिङ्गते) 1. To go, to move. 2. To wander. 3. To disregard or disrespect. With आ, To wander about.

हिङ्गिंगव m. (-जः) A prince of the Ra'kshasas slain by BHI'MA. f. (-ला) The sister of HIRIMBA carried off by BHI'MA.

हिङ्गमनित m. (-नित) BHI'MA, the second of the PA'NDUS. E. हिङ्गमा a Ra'kshasa, and नित conqueror ; also similar compounds, as हिङ्गमनिमूदनः, हिङ्गमभिद्, &c.

हिङ्गमभिद m. (-भित or भिद) BHI'MA : see the last.

हिङ्गमपति m. (-पति) 1. HANUMA'NA. 2. BHI'MA. E. हिङ्गमा a female Ra'kshasa, पति husband.

हिङ्गमारमण m. (-षः) 1. HANUMA'NA, the monkey friend and ally of RĀMA. 2. BHI'MA. E. हिङ्गमा a female Ra'kshasa, रमण husband.

हिङ्गन n. (-न) 1. Wandering, roaming. 2. Copulation. 3. Writing. E. हिङ्ग to go, लूट aff.

हिङ्गक m. (-कः) An astrologer. E. हिङ्ग to go, aff. अच्, and ठक् added.

हिङ्गर m. (-र) 1. Cuttle-fish-bone. 2. A male. 3. The egg-plant. 4. A tonic. E. हिङ्ग to go, or despise, aff. ईरन् ; also with ईरन्, हिङ्गर।

हिङ्गो f. (-खो) A name of DURGA'. E. हिङ्ग to go or despise, (the Asuras,) इन् aff., and डीप् added.

हिङ्गोप्रियतम m. (-म) S'IVA. E. हिङ्गो DURGA', and प्रियतम dearest.

हिङ्गोर m. (-र) 1. Cuttle-fish-bone, considered to be the indurated foam of the sea. 2. A man, a male. 3. The egg-plant, (*Solanum melongena*). 4. A tonic or stomachic. E. हिङ्ग to go, or despise, aff. ईरन् ; also with ईरन्, हिङ्गर।

हित mfn. (-सः-ता-तं) 1. Suitable, proper, fit, worthy, right, (generally with a dative.) 2. Gone, proceeded. 3. Held, taken, seized. 4. Put, placed. 5. Advantageous, profitable, salutary, wholesome. 6. (In medicine,) Proper, as diet or menstrua, suitable to the case or the medicines taken. 7. Friendly, affectionate, kind to, (often with a locative.) 8. Useful. m. (-सः) 1. A good, a benefit. 2. A benefactor, an adviser. n. (-तं) 1. An advantage. 2. Anything proper or suitable. f. (-ता) A causeway, a dike. E. धा to have or hold, क aff; or हि to go, &c., क aff.

हितक m. (-कः) A child. E. कन् added to the last.

हितकर mfn. (-रः-रौ-रं) Friendly, kind, favourable. m. (-र) A benefactor. E. हित, कर who makes. [हित, काम desire.]

हितकाम mfn. (-सः-मा-सं) Wishing well to, kind or friendly to. E. हितकाम्या f. (-म्या) Desire for another's welfare. E. हित, काम्या desire.

हितप्रणी m. (-णीः) A spy, a secret emissary. E. हित, प्रणी who instructs.

हितप्रेष्टु mfn. (-सुः-सुः-सु) Benevolent, benign. E. हित, प्रेष्टु wishing.

हितवृचि mfn. (-चिः-विः-हि) Well-disposed to, wishing well to. E. हित and वृचि understanding. [and मतुप् aff.]

हितवत् mfn. (-वान्-वती-वत्) Friendly, favourable, doing good to. E. हित,

हितवाक्य n. (-क्य) Friendly advice.

हितवादिन् mfn. (-दौ-दिनी-हि) Giving good counsel, directing or advising what is right. m. (-दौ) A director, an adviser, a friendly counsellor. E. हित proper, वादिन् speaking. [formably to.]

हितातुकारिन् mfn. (-रौ-रिक्षो-रि) Kind. E. हित, अतुकारिन् who acts con-

हितान्वेषिन् mfn. (-ची-विच्छो-चि) Seeking another's welfare. E. हित, अन्वेषिन् who seeks. [E. हित, अहित bad.]

हिताहित mfn. (-तं-ता-तं) Good and evil, beneficial and disadvantageous.

हितैच्छा f. (-च्छा) Good wishes.

हितैविन् mfn. (-बौ-विणी-चि) Wishing well to. E. हित, एविन् who desires. हितोक्ति f. (-क्ति) 1. Compassion, clemency, tenderness. 2. Good or friendly advice. E. हित kind, उक्ति speech. [advice.]

हितोपदेश m. (-षः) Friendly or proper advice. E. हित proper, उपदेश

हित्वा Ind. Having left or abandoned. E. इत to leave, का aff.

हित्वाक्त m. (-तः) The marshy-date tree, (*Phoenix or Elate paludosa*). E. चीन defective, i. e. small, ताक्त the palm, deriv. irr.

हित्वा m. (-तुः) A particular caste, the Hindus. Prof. TA'RANA'TH thus defines this word in his Va'chaspatya :—हित्वा द्रूष्पति-द्रूष्प + तु योऽ।

हित्वोल m. (-तः) 1. A swing. 2. The swing-festival held in the light-half of the month S'RA'VAN'A. 3. One of the Ra'gas or personified musical modes, f. (-ला) A swing. E. फि particle, द्रूष् to shake, च्यु aff., deriv. irr.; also with कन्, हित्वोलक m. (-कः) ।

हित्वा mfn. (-मः-मा-व्य) Cold, frigid. n. (-म) 1. Frost, hoar-frost. 2. Ice, snow. 3. Cold. 4. Sandal. 5. Fresh butter. 6. Tin. 7. A pearl. 8. A lotus. m. (-म) 1. The Sandal tree. 2. The moon. 3. Camphor. 4. The Hima'laya mountain. 5. Winter. f. (-मा) 1. Small cardamoms. 2. RENU'KA', a perfume. 3. A fragrant grass, (*Cyperus*). E. हन् to hurt, मक् Unádi aff., and हि substituted for the root.

हित्वाकर mfn. (-रः-रौ-रं) Frigorific, cold. m. (-र) 1. The moon. 2. Camphor. E. हित cold, and कर who makes, or a ray.

हित्वाकृष्ट m. (-रः) 1. The wintry season. 2. The Hima'laya mountain. E. हित frost or cold, and कृष्ट a quantity, or a summit.

हित्वाम् m. (-युः) The moon.

हित्वाम् mfn. (-जः-जा-ञ) Produced by cold, in the Hima'laya, &c. m. (-ञः) 1. The mountain MAINA'KA. f. (-जा) 1. PA'RVATI'. 2. Zedoary. E. हित्वा the Hima'laya personified, ज born. [इन aff.; also हित्वाम्]

हित्वाम्बिटि f. (-टिः) Mist, dew, fog. E. हित्वा cold, खट् to be entangled, हित्वाम्बल n. (-लं) A kind of camphor-ointment.

हित्वाम्बिति m. (-तिः) The moon:

हित्वाम्बिटि n. (-नं) Cold and bad weather. E. हित्वा cold, दुष्टिन् bad weather.

हित्वाम्बिति m. (-तिः) The moon. E. हित्वा cold, cooling, and युति radiance.

हित्वाम्बुद्ध m. (-म्बुक्-ग-ट-ड्ड) The sun. E. हित्वा cold, दुष्टिन् bad weather.

हित्वाम्बुद्ध m. (-स्त्राय) The Hima'laya mountain. E. हित्वा cold, प्रस्त्र abode.

हित्वाम्बुद्ध m. (-स्त्राय) Camphor. E. हित्वा cold, and बाचुका sand.

हित्वाम्बास m. (-मासः) The moon. E. हित्वा, भास् to shine, क्षिप् aff.

हित्वाम्बुद्ध mfn. (-वान्-वती-वत्) Cold, freezing, chilly, frosty. m. (-वान्) The Hima'laya range. E. हित्वा cold, and मतुप् aff.

हित्वाम्बुद्धात्रि m. (-त्रिः) A valley of the Hima'laya.

हित्वाम्बुद्धपुर n. (-र) Oshadhiprastha, the capital of Hima'laya.

हित्वाम्बुद्धसुत m. (-तः) 1. The mountain MAINA'KA. f. (-ता) 1. The Ganges. 2. PA'RVATI'. E. हित्वाम्बुद्ध the Hima'laya, and सुत son, or सुता daughter.

हित्वाम्बुद्धशीतल m. (-लं-ला-लं) Very cold, frosty, freezing. E. हित्वा, शीतल cold.

हित्वाम्बुद्धजा f. (-जा) 1. The goddess DURGA' or PA'RVATI'. 2. The Ganges. E. हित्वाम्बुद्ध the Hima'laya mountain and जा daughter.

हित्वाम्बुद्धश्रय m. (-यः) The moon. E. हित्वा, and श्रय to shed, अच् aff.

हित्वाम्बुद्धसंहिति f. (-तिः) Ice and snow. E. हित्वा cold, संहिति assemblage.

हित्वाम्बुद्धसर्स n. (-र) Cold-water.

हित्वाम्बुद्धनक्त m. (-क्त) Fire. E. हित्वा, हान loss, कृत what makes.

हित्वाम्बुद्धसर्स m. (-कः) The marshy-date tree. E. हित्वा cold, or winter, हासक smiling.

हित्वाम्बुद्धम् m. (-युः) 1. The moon. 2. Camphor. E. हित्वा cold, यु यु a ray.

हित्वाम्बुद्धशीख n. (-खं) Silver. E. हित्वा the moon, अभिख्या beauty.

हित्वाम्बुद्धगम m. (-म) The cold season "हित्वाम्बुद्ध". E. हित्वा cold, आगम arrival.

हित्वाम्बुद्धम् m. (-द्वि) The snowy range of mountains, skirting the north of India, the Imaus or Emodus. E. हित्वा cold, and अद्वि a mountain; also similar compounds, as हित्वाम्बुद्ध, &c.

हित्वाम्बुद्धनिल m. (-लः) A frosty or cold wind. E. हित्वा, अनिल wind.